

нистри минаватъ по тротоара. Слѣдъ една минута видѣхъ, че нѣкакво си грапово момче минава по край Министритѣ.

До тогава не знаехъ ни кой е, но като стана очна ставка видѣхъ, че билъ братъ на Тюфекчиева.

Министритѣ бѣха заминали около 20 крачки, въ това врѣме Димитръ Тюфекчиевъ мина покрай дюкяна -- азъ станахъ на прага — поизглѣда ме малко на криво, поклати главата си и трѣгна по улицата, която води между градината и двореца.

Само отъ Илия Георговъ научихъ, че лицата, които сж назначени да убиватъ М-ра Прѣдсѣдателя сж били Козаровъ, Наумъ и Никола Тюфекчиеви.

Тома Георгиевъ казваше, че този, който щѣлъ да вземе участие билъ развалилъ работата, а на негово мѣсто щѣлъ да вземе участие Никола Карагюлевъ.

Тома Георгиевъ казваше, че тогава когато рангли, той щѣлъ да вземе участие, но като отказалъ, тѣзи хора искали да го убиятъ, но като не успѣли ранили го само и вслѣдствие на това арестували Карагюлева и двамата хора, които щѣли да взематъ участие, а Карагюлева пустинали подъ гаранция на 30,000 лева и другитѣ екстернирали.

Тома Георгиевъ казваше да не казвамъ никога, даже и прѣдъ съдъ, ако ме искаратъ, да не казвамъ.

Г-нъ Каравеловъ ме запитва за хората на Тюфекчиева. Въ Юний м-ць отидохъ въ кѣщата му, бѣхме сами и ме пита какво стана съ хората на Тюфекчиева.

Не бѣше заинтересованъ въ това нѣщо.

— Често ли ходихте у г-на Каравелова?

— Прѣзъ Юний 1890 год. може би 20 пѣти да съмъ ходилъ у Каравелова.

Г-нъ Д-ръ Молловъ остави въ моя дюкянъ да се продаватъ книжки отъ списанието „Библиотека Св. Климентъ“, на което списание г-нъ Каравеловъ бѣше сътрудникъ, тогава се запознахъ и сѣтнѣ единъ день като се връщахъ отъ пощата, видѣхъ че г-нъ Каравеловъ стои близо до кѣщата си, покани ме и отидохме у дома му да се разговоримъ. Тогава прѣвъ пѣтъ отидохъ у Каравелова.

Прѣди да интерниратъ Китанчева, той дойде на дюкяна и ми каза, че Градоначалника му казалъ, че ще го интернира, понеже се боялъ Стамболовъ да не го убиятъ. Питахъ